

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010338
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. augusta 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného

R. B.,

nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom U., M. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/75/2021 zo dňa 31. mája 2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/137/2019 zo dňa 22. septembra 2020, právoplatného dňa 1. decembra 2020 bol R. B. odsúdený pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 6 rokov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/136/2017 zo dňa 31.1.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/19/2018 zo dňa 12.4.2018.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného na podmieňané prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený R. B., ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného R. B. na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj k vedeniu svojho života na slobode.

Z podrobných písomných dôvodov uznesenia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa dôsledne skúmal, či odsúdený spĺňa podmienky pre podmieňané prepustenie podľa § 66 ods. 1, 2

Tr. zák. Súd prvého stupňa pritom správne konštatoval, že odsúdený síce spĺňa formálnu podmienku pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v podobe výkonu už viac ako 2/3 uloženého trestu odňatia slobody. Zároveň však súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí správne dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. Odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal také polepšenie, ktoré by mohlo viesť súd k očakávaniu, že v budúcnosti povedie riadny život.

K vyššie uvedenému nad rámec odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, senát nadriadeného súdu najmä pripomína, že u odsúdeného ide o osobu, ktorej možnosti nápravy sú podstatne sťažené. Odsúdený bol v minulosti viackrát súdne trestaný (v registri trestov má 12 záznamov), pričom už vykonal aj uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. V dvoch prípadoch už aj bol z výkonov trestov odňatia slobody podmienenčne prepustený, pričom v jednom prípade sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil a dňa 27.9.2012 vykonal zvyšok trestu odňatia slobody. U takejto osoby potom prakticky len na základe „priemerného“ správania sa a plnenia povinností vo výkone trestu nemožno dospieť k rozumnému záveru, že na prevýchovu takéhoto odsúdeného postačoval len doterajší výkon trestu.

V tejto súvislosti senát nadriadeného súdu sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, pokiaľ tento v závere uviedol, že u odsúdeného ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom súd prvého stupňa tu aj vysvetlil, že priznanie sa odsúdeného v konaní vo veci samej k spáchaniu trestnej činnosti automaticky nepreukazuje jeho vnútorný vzťah k jej spáchaniu z pohľadu „sebakritickosti“. Pritom orgány ZVJS pri stanovovaní jeho nekritického postoja (pripisovanie viny obeti) vychádzali z vyjadrovania sa odsúdeného v priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Pritom platí, že sebakritickosť páchatel'a k ním spáchanej trestnej činnosti je veľmi dôležitý prvok pri plnení účelu trestu z pohľadu prevýchovy, čo u odsúdeného splnené nebolo.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.